

Arrest

nr. 74 931 van 10 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. JONCKHEERE, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 maart 2011, verklaart er zich op 5 december 2011 vluchteling.

1.2. Op 17 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op 17 januari 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger van Yezidi origine te zijn, afkomstig uit Tbilisi, Georgië. Uw zus D. is getrouwd geweest met een zakenman, Z. K.. Jarenlang was hij welkom in de hogere kringen in Georgië maar in 2006 begonnen de autoriteiten, onder leiding van president Saakashvili, hem te vervolgen onder het voorwendsel van onder andere handel in wapens en narcotica. In Georgië wacht hem tot de dag van vandaag 18 jaar opsluiting, volgens u zonder dat er ooit een proces is geweest. Ook uw zus, die in Moskou woont met haar dochter, zou omwille van haar ex-man vervolgd zijn door de Georgische autoriteiten. Sinds november 2006 tot november 2010 ging u naar alle grote manifestaties van de oppositie in Tbilisi om uw onvrede met Saakashvili en de nieuwe machthebbers uit te drukken en te protesteren tegen de behandeling van uw familie. Één keer werd u aangesproken door agenten, die u vroegen wat u als "Koerd" op de betoging deed maar zij lieten u direct gaan. In 2007 zag u zich genoodzaakt om met uw handelsactiviteiten te stoppen omdat de mensen zich van u distantiëerden omwille van de vervolging van uw familieleden, en meer bepaald Z. K.. Midden december 2010 kwamen twee onbekende jonge mannen naar uw woning, op zoek naar u. U was op dat moment echter niet thuis maar, zo vernam u achteraf van haar, uw buurvrouw had hen verteld dat u meestal 's avonds thuis was. De avond nadien werd er bij u aangeklopt. U zag twee onbekende mannen en deed de deur niet open. Even later vertrokken ze terug. Omdat u hieruit afleidde dat u geïsoleerd werd door de autoriteiten, nam u contact op met uw dochter – die in België woont samen met haar moeder, van wie u reeds zeer lange tijd gescheiden was – zodat u met een visum naar België kon komen. In februari 2011 werd uw broer R. gearresteerd na een operatie van SOD, het speciale operationele departement van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Volgens u is hij onschuldig maar wordt hij geïsoleerd omdat Z. K. buiten het bereik van de Georgische autoriteiten is en zij op deze manier zijn familie willen raken. Omdat u vreesde dat u de volgende zou zijn, vertrok u op 1 maart 2011 per vliegtuig uit Georgië naar België. U trok er in bij uw vrouw en dochter en vroeg gezinshereniging aan. Deze aanvraag werd echter verworpen en er werd aan u een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 1 juni 2011. U ging hier echter niet op in. Op 30 november 2011 werd u opgesloten in het transitcentrum 127 met het oog op uw uitwijzing. U vroeg op 5 december 2011 asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

U verklaarde Georgië te hebben verlaten uit vrees voor vervolging door de Georgische autoriteiten omwille van uw familieband met Z. K., de ex-man van uw zus D., en omwille van uw aanwezigheid op oppositiedemonstraties. U vreest met name het zelfde lot te ondergaan als uw broer, R.. (CGVS d.d.09/01/2012, p.14, 16, 18) Die zou valselijk beschuldigd zijn van strafbare feiten. De Georgische autoriteiten zouden met zijn arrestatie uw familie willen raken omdat Z. K., uw "schoonbroer", buiten hun bereik zou zijn. (CGVS, p.17, 18) Daarnaast voelde u zich geïsoleerd omdat mensen contact met u vermeden omdat uw familie vervolgd werd. U maakt echter niet aannemelijk dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Uw handelingen na het verlaten van uw land van herkomst zijn niet te verenigen met een gegronde vrees voor vervolging. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u laattijdig om de internationale bescherming van de Belgische autoriteiten hebt verzocht. Immers, uit het administratief dossier en uw verklaringen blijkt dat u reeds arriveerde in België op 1 maart 2011. U vroeg echter geen asiel aan maar diende een vraag tot gezinshereniging in. Deze aanvraag werd onontvankelijk geacht door de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze beslissing, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de dertig dagen, werd aan u betekend op 1 juni 2011. Uit het administratief dossier blijkt verder dat u tegen deze beslissing niet in beroep bent gegaan en u geen andere aanvraag hebt ingediend. Bijgevolg verbleef u nog ongeveer vijf maanden illegaal in België alvorens u, toen u geconfronteerd werd met een mogelijke uitwijzing, asiel aanvroeg op 5 december 2011. Dat u dermate lang zou wachten alvorens asiel aan te vragen, valt geenszins te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker wordt immers verwacht dat hij binnen korte tijd na aankomst in een veilig land zijn nood aan internationale bescherming kenbaar maakt. De vaststelling dat u dit niet hebt gedaan ondermijnt in ernstige mate de door u verklaarde vrees. Gevraagd waarom u zo lang gewacht hebt stelde u enkel dat u "niet alles wilde vertellen" en "op een gewone manier gezinshereniging wilde doen". Gevraagd waarom u niet alles wilde vertellen, stelde u dat u geen kind bent; dat u niet wilde "wenen, huilen en tieren"; en dat u niet alles wilde bewijzen. (CGVS, p.7) Deze redenen zijn ruim onvoldoende als verklaring. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat u na uw vlucht uit Georgië en voor uw asielaanvraag, toen u nog geen duidelijkheid had over uw aanvraag tot gezinshereniging, twee maal naar het Georgisch consulaat in Brussel bent geweest om een uittreksel uit uw strafregister te bekomen. (CGVS, p.6) Ook dit valt geenszins te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging. Immers, van een persoon die gevlucht is uit zijn land van herkomst uit vrees voor vervolging door de nationale overheid van dat land, wordt verwacht dat hij alle contacten met diezelfde overheid na zijn vlucht vermijdt. Dat u dit ondanks uw vermeende vrees toch hebt gedaan, ondermijnt verder de door u verklaarde vrees voor vervolging. Daarnaast wordt aannemelijkheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd door onderstaande

vaststellingen. Uit uw verklaringen dient opgemaakt te worden dat uw vrees voor vervolging deels te wijten is aan uw familieband met Z. K.. Omwille van deze reden zou ook uw broer R. geïdoleerd zijn door de autoriteiten. Er dient echter vastgesteld te worden dat u er geenszins in slaagt om aannemelijk te maken dat u louter omwille van uw familieband en de vermeende intentie van de Georgische autoriteiten om uw familie aan te pakken omdat ze er niet in slagen K. in handen te krijgen, vervolgd zou worden. U stelde dat uw schoonbroer een eerlijke zakenman is die u altijd hielp en over wie u enkel goede zaken hebt gehoord. Enkel in zijn jeugd zou hij in de gevangenis hebben gezeten maar daarna zou hij volgens u een eerlijke zakenman zijn geworden. (CGVS, p.20, 22) U voegde hieraan toe dat de huidige machthebbers in Georgië hem zonder rechtszaak 18 jaar willen opsluiten en hij zou nog niet bij verstek veroordeeld zijn. (CGVS, p.11, 17-18) Voorts verklaarde u dat K. op dit moment in Spanje is en er huisarrest heeft of in de gevangenis zit. Gevraagd naar de reden hiervoor, als hij een eerlijk zakenman was, uitte u louter het vermoeden dat rijke mensen meer vijanden hebben. (CGVS, p.20) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat K. wel reeds bij verstek veroordeeld werd door een rechtbank in Georgië. Bovendien wordt hij in verschillende (internationale) bronnen omschreven als een topfiguur binnen de Oost-Europese georganiseerde misdaad. Verder blijkt dat K. in het kader van de strijd tegen de georganiseerde misdaad in Spanje werd veroordeeld tot negen jaar gevangenschap voor het witwassen van geld. Gelet op voorgaande informatie en gelet op het feit dat u geen begin van bewijs van uw beweringen neerlegt, kan geenszins aangenomen worden dat K. een eerlijke zakenman was die onterecht vervolgd wordt door de Georgische autoriteiten. Gelet op voormelde informatie, rijst ernstig het vermoeden dat u bewust een verkeerd beeld hebt trachten te scheppen van uw "schoonbroer" als eerlijke zakenman (die onterecht vervolgd wordt). Dit beeld houdt echter geenszins stand. Er dient hierbij opgemerkt te worden dat u onaannemelijk weinig op de hoogte bleek te zijn van de concrete, actuele situatie van K. in Spanje. Zoals eerder reeds gesteld, wist u niet waarom hij in Spanje huisarrest had of in de gevangenis zat. U bleek evenmin te weten waarom Spanje destijds zijn uitlevering had gevraagd aan Dubai, waar hij gearresteerd was. (CGVS, p.20, 21) Daarenboven verklaarde u dat het niet mogelijk is dat hij van Spanje naar Georgië teruggestuurd zou worden. U vermoedde dat Spanje het recht niet had om hem uit te leveren aan Georgië, al gaf u toe hiervan niet goed op de hoogte te zijn. (CGVS, p.20) Uit voormelde informatie blijkt alvast dat in Spanje wel degelijk een procedure tot uitlevering aan de gang was in het najaar van 2010. Dat u dergelijke essentiële zaken niet zou weten, is geenszins aannemelijk te noemen indien u werkelijk een gegronde vrees had voor vervolging omwille van de eerder vermelde redenen. U verklaarde dat u geen informatie over K. zocht maar dat u er wel in geïnteresseerd was. Deze verklaring overtuigt geenszins. Indien u werkelijk geïnteresseerd zou zijn, mag verwacht worden dat u wel degelijk inspanningen zou hebben geleverd om beter op de hoogte te zijn van het lot van K.. Uw stelling dat u in Georgië was en K. in Spanje en dat u de Georgische media niet vertrouwt (CGVS, p.22) volstaat evenmin. Immers, zoals uit voormelde informatie blijkt, werd er niet enkel in de Georgische maar ook in de internationale media aandacht besteed aan de zaak. Zodoende waren er voldoende middelen om u objectief te informeren. Voorts dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw zus D. reeds 15 jaar geleden gescheiden is van Z. K. en dat K. ondertussen hertrouwd is en een nieuw gezin heeft. Uw zus woont bovendien in Moskou terwijl K. in Spanje woont. (CGVS, p.19-20) Het is niet aannemelijk te noemen dat u (en uw broer) in 2011 nog zouden worden geïdoleerd door de Georgische autoriteiten louter omwille van een familieband die de facto niet meer bestaat. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u er niet in slaagt om uw beweringen te staven met objectieve stukken. Verder dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen geenszins blijkt dat u voor uw vertrek uit Georgië al geïdoleerd werd door de Georgische overheid omwille van een familieband met Z. K.. Zo bent u zelf nooit gearresteerd (CGVS, p.9) en bent u in de periode van 2006, het jaar waarin volgens de problemen voor uw familie begonnen, tot 2010, toen twee onbekenden naar u op zoek waren, nooit ondervraagd over uw familie (CGVS, p.12). Gevraagd of u in deze periode problemen had gekend, verwees u enkel naar manifestaties waaraan u deelnam. U vermeldde echter geen concrete problemen, buiten het feit dat u op één manifestatie aangesproken zou zijn door agenten omdat u een Koerd was. (CGVS, p.11-12) Later stelde u wel dat u "geïsoleerd" raakte omdat u geen serieuze contacten met mensen kon onderhouden en dat de personen met wie u zaken deed u meden omdat zij schrik hadden om hun geld te verliezen. Beiden zouden het gevolg zijn geweest van de vervolging van uw familie. (CGVS, p.14-15) Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat het een intentionele daad van de overheid, gericht tegen u, betreft. Hierbij dient verwezen te worden naar de eerdere vaststelling dat uit het geheel van het administratief dossier geenszins kan worden besloten dat de gerechtelijke vervolging van uw schoonbroer omwille van criminele feiten als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een intentionele bedreiging van het leven, de fysieke integriteit of de vrijheid in de zin van de subsidiaire bescherming kan worden beschouwd. Wat betreft uw verklaringen als zouden twee onbekende jongemannen in december 2010 naar u geïnformeerd hebben, dient vastgesteld te worden dat dit ruim onvoldoende is om te besluiten dat u geïdoleerd zou worden door de

autoriteiten. U wist zelf niet wie deze personen waren, noch kan uit uw verklaringen opgemaakt worden wat hun intentie was. (CGVS, p.9) Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat deze personen slechts twee maal langs gekomen zijn – een eerste maal toen u niet thuis was en een tweede maal toen u de deur niet open gedaan hebt. U maakte geen enkele melding van gelijkaardige bezoeken nadien. Indien u werkelijk gevisieerd zou zijn geweest, kan verwacht worden dat deze personen, na twee pogingen in evenveel dagen, meer zouden hebben ondernomen om u te spreken of te arresteren. Uw verklaring dat u “altijd weet wie er naar u komt” kan bezwaarlijk volstaan om in deze bezoeken een duidelijke aanwijzing te vinden voor vervolging door de autoriteiten, om welke motieven dan ook. Wat betreft de door u verklaarde deelname aan manifestaties van de Georgische oppositie in de periode van 2006 tot 2010, dient vooreerst vastgesteld te worden dat uw verklaringen op een belangrijk punt ondermijnd worden door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. U verklaarde dat u sinds 2006 deelnam aan grote manifestaties en dat u een eerste keer deelnam op 6 november 2006, toen er een grote manifestatie werd gehouden en de politie geweld zou hebben gebruikt. (CGVS, p.12-13, 14) Uit voormelde informatie blijkt echter dat de oppositie zich pas in september 2007 begon te verenigen en voordien zwak en verdeeld was geweest. Pas vanaf oktober 2007 werden er protestacties gehouden. Voorts kon u geen antwoord bieden op de vraag naar aanleiding van welke feiten Saakashvili ooit de noodtoestand had uitgeroepen. U stelde enkel dat hij dit deed omdat dit voor hem voordelig was. (CGVS, p.16) Uit voormelde informatie blijkt echter dat Saakashvili alvast op 7 november 2007 de noodtoestand uitriep om de protesten van de oppositie te onderdrukken. In een toespraak beweerde hij bovendien dat door het onderdrukken van de protesten een staatsgreep, gesteund door Rusland, was voorkomen. Dat u dit niet kon vermelden is weinig geloofwaardig indien u effectief betrokken was bij de oppositiedemonstraties. Voormelde vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u sinds 2006 elke grote manifestatie hebben bijgewoond. In zoverre er nog geloof kan gehecht worden aan uw betrokkenheid bij de manifestaties, dient wederom te worden verwezen naar de eerdere vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u voor uw vertrek uit Georgië reeds gevisieerd werd door de Georgische autoriteiten. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Het door u neergelegde document, zijnde uw internationaal paspoort, vormt enkel een bewijs van uw identiteit en reisweg, dewelke door mij op dit moment niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en het artikel 48 en volgende van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsook de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat het feit dat hij niet meteen “internationale bescherming van de Belgische autoriteiten heeft verzocht” makkelijk te verklaren is door zijn aanvraag tot gezinshereniging. Het feit dat verzoeker initieel in België verblijfsrecht probeerde te bekomen op basis van gezinshereniging en niet asiel, heeft niets te maken met zijn vrees. Hij ging er immers logischerwijze van uit dat, aangezien zijn vrouw en dochter in België woonden, hij zich veilig kon stellen door zich met hen te herenigen. Hij voelt zich veilig in België en staat niet geseind in Georgië, dus hij had geen schrik om papieren te vragen op het consulaat met als doel zich te herenigen met zijn gezin. Uit het feit dat verzoeker geen schrik heeft van de ambtenaren op het consulaat, kan men bovendien geenszins afleiden dat zijn angst voor de veiligheidsdiensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië (SOD) niet reëel zou zijn, aldus verzoekende partij. Volgens verzoeker zijn het immers deze speciale agenten die zijn broer hebben gearresteerd, de huiszoeking bij zijn zus zouden verricht hebben, en in het algemeen bezig zijn met het onderdrukken van de oppositie.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal geen rekening houdt met de realiteit in Georgië, waar de oppositie, alsook de familie van deze oppositieleiden vaak worden gevisieerd en vals beticht worden. Verzoeker meent dat het CGVS de situatie waarmee hij zal geconfronteerd worden indien hij

teruggestuurd wordt naar Georgië met onvoldoende ernst behandelt. Verzoeker verwijst vervolgens naar de stukken 9 t.e.m. 13 toegevoegd aan onderhavig verzoekschrift, meer bepaald twee rapporten van *Humans Rights Watch* en drie documenten opgesteld door de *Institute for War and Peace Reporting*.

Verzoeker begrijpt niet waarom het CGVS uit het feit dat hij niet meer op de hoogte is van het doen en laten van zijn voormalige schoonbroer, afleidt dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zou koesteren. Verzoeker verwijt het CGVS dat het zich beperkt tot de figuur van K., terwijl deze familieband slechts de oorsprong vormt van het feit dat verzoeker geïdendeerd wordt in Georgië. Verzoekende partij wijst er op dat zijn relaas tevens betrekking heeft over de jaren van manifestaties en groeiende oppositie tegen het regime van president Saakashvili, de operatie van de SOD bij o.a. zijn zus, en de beïnvloeding door de media, meer bepaald de staatstelevisie, tot op het moment dat verzoekers broer op grond van valse betichtingen werd gearresteerd. Het CGVS heeft er evenwel voor gekozen om eenvoudigweg te concluderen dat, aangezien zijn zus gescheiden is van de heer K. en verzoeker momenteel niet op de hoogte is van diens situatie, het niet aannemelijk is dat de Georgische overheid verzoeker nog viseert.

Waar verzoeker zich vergist zou hebben in data, alsook niet onmiddellijk heeft kunnen antwoorden op een vraag over een gebeurtenis in Georgië in 2007, wijt verzoeker dit aan de stress waaraan hij lijdt. Verzoeker stond onder grote druk om een datum te zeggen voor zijn eerste deelname aan protestacties, maar vergiste zich. Daaropvolgend was verzoeker "zodanig van zijn melk" dat hij de vraag over de gebeurtenis in Georgië in 2007 niet begreep en niet kon beantwoorden.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd door de commissaris-generaal afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) verzoeker laattijdig om internationale bescherming bij de Belgische overheden heeft verzocht, (ii) verzoeker in België twee maal naar het Georgisch consulaat is geweest om bepaalde documenten op te vragen, (iii) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en in tegenstelling tot wat verzoeker de Belgische asielinstanties tracht voor te spiegelen, verzoekers schoonbroer geenszins een eerlijke zakenman is die onterecht vervolgd wordt door de Georgische autoriteiten, maar juist een topfiguur is binnen de Oost-Europese georganiseerde misdaad, (iv) verzoeker geen familieband meer heeft met Z. K. daar zijn zus reeds 15 jaar geleden van hem gescheiden is, en dat deze laatste reeds hertrouwd is en een nieuw gezin heeft, (v) nergens uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker geïdendeerd wordt door de Georgische autoriteiten, daar hij nooit gearresteerd werd, nooit ondervraagd werd over zijn familie, en nooit concrete problemen zou hebben ondervonden ingevolge de manifestaties waaraan hij zou deelgenomen hebben, (vi) verzoekers verklaringen over de twee onbekende jongemannen die in december 2010 naar hem zouden geïnformeerd hebben ruim onvoldoende zijn om te besluiten dat verzoeker geïdendeerd zou worden door de Georgische autoriteiten, (vii) verzoekers verklaringen over zijn deelname aan manifestaties van de Georgische oppositie niet stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker bijzonder lang gewacht heeft alvorens een asielaanvraag in België in te dienen. Verzoeker tracht dit te verklaren doordat hij na zijn aankomst in België een aanvraag tot gezinshereniging indiende. Een hereniging met zijn vrouw en dochter zou hem immers veilig stellen. Verzoeker gaat echter voorbij aan de concrete motieven van de bestreden beslissing waar deze vaststelt dat nadat de aanvraag tot gezinshereniging onontvankelijk werd verklaard en hem een bevel om het grondgebied te verlaten betekend werd op 1 juni 2011, verzoeker nog meer dan zes maanden gewacht heeft alvorens asiel te vragen. De vaststelling dat verzoeker asiel heeft aangevraagd slechts nadat hij geconfronteerd werd met een mogelijke uitwijzing, meer bepaald op 5 december 2011, en dus negen maanden na zijn aankomst in België is niet verenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vreest of een reëel risico op ernstige schade kan immers in redelijkheid verwacht worden dat hij, van zodra hij hiertoe de mogelijkheid heeft, ernstige pogingen onderneemt om zo snel mogelijk om internationale bescherming te verzoeken. Ook de vaststelling dat verzoeker zich tot zijn nationale overheden richtte om bepaalde documenten te bekomen via zijn consulaat in Brussel relativeert op ernstige wijze de door hem voorgehouden vrees voor vervolging van diezelfde overheden. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat verzoeker weet dat het consulaat de diplomatieke vertegenwoordiging is van de Georgische autoriteiten en dus ook van veiligheidsdiensten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië (SOD) die hij beweert te vrezen.

Verzoeker verklaarde vervolging te vrezen onder meer omwille van zijn familieband met K. die volgens verzoeker een eerlijke zakenman is die onterecht wordt vervolgd door de Georgische overheden. De

vaststelling dat K. reeds meer dan 15 jaar gescheiden is van verzoekers zus zodat er nog bezwaarlijk sprake kan zijn van enige familieband in samenhang met de informatie dat K. een topfiguur uit de georganiseerde misdaad is die in Spanje veroordeeld is voor het witwassen van geld hypothekeert dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Niet enkel legt verzoeker leugenachtige verklaringen af over het profiel van K., deze blijkt bovendien al jaren niet meer tot verzoekers familie te behoren. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweringen dat zijn broer R. en hijzelf gevisieerd worden door de Georgische overheden omwille van hun 'familieband' met hun 'schoonbroer' K, een 'eerlijke' zakenman die onterecht vervolgd wordt door de Georgische overheden.

Verzoeker verklaart ook gevisieerd te zijn door de Georgische overheden omwille van zijn betrokkenheid bij manifestaties van de oppositie. Aangezien verzoeker in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, verklaarde dat de oppositie voor het eerst een grote manifestatie hield in november 2006, alsook geen antwoord kon bieden op de vraag naar aanleiding van welke feiten Saakashvili ooit de noodtoestand had uitgeroepen, maakt verzoeker zijn betrokkenheid bij de manifestaties niet aannemelijk, en bijgevolg evenmin zijn beweerde vervolging omwille van zijn deelname aan deze betogingen. Dat verzoeker zich zou vergist hebben omwille van stress is geen afdoende verklaring. Verwerende partij kan worden bijgetreden waar zij stelt dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich mee brengt, en de interviewer hiermee rekening houdt. In casu is geen gegeven voorhanden dat stress verzoeker verhinderd zou hebben de waarheid te vertellen. Verzoeker legt ter terechtzitting nog enkele in het Russisch opgestelde internetartikels neer alsook een e-mail van zijn familie in België. De internetartikels worden bij gebrek aan een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De begeleidende e-mail van de familieleden in België doet verder geen afbreuk aan hetgeen hierboven werd vastgesteld aangezien deze enkel bevestigt dat men geen foto's van verzoekers deelname aan de manifestaties heeft kunnen terugvinden.

Verzoeker brengt ten slotte nog enkele rapporten bij met betrekking tot de algemene situatie in Georgië (stukken 9 t.e.m. stuk 13). Een verwijzing naar algemene rapporten en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties volstaan echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

De overige stukken, identificatiedocumenten, huwelijksakte, brief van de Dienst Vreemdelingenzaken in verband met de toekenning van onbeperkt verblijf aan mevrouw Z.A., brief met betrekking tot de beslissing van onontvankelijkheid over de aanvraag tot gezinshereniging, nieuwe aanvraag tot gezinshereniging, verzoekschrift tot invrijheidsstelling van verzoeker doen aan bovenvermelde motieven geen afbreuk aangezien zij niet vermogen de asielaanvraag van verzoeker in een ander daglicht te plaatsen.

Terecht oordeelde de commissaris-generaal dat op basis van het geheel van bovenstaande motieven verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER